

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 163/2019
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., улица ..., одлучујући о жалби предлагача поднетој због непредузимања наложених процесних радњи, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 20.05.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача због непредузимања процесних радњи наложених решењем Врховног касационог суда Рж1 у 86/2019 од 19.07.2019. године, као неоснована.

Образложење

Предлагач је 02.12.2019. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу због непредузимања процесних радњи наложених решењем Врховног касационог суда Рж1 у 86/2019 од 19.07.2019. године.

Предлагач у жалби наводи да је решењем Врховног касационог суда Рж1 у 86/19 од 19.07.2019. године утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету Уи 303/18 и наложено судији известиоцу у том предмету да, у року од три месеца од дана достављања тог решења Управном суду, предузме радње ради правноснажног решавања наведеног предмета. Предлагач истиче да ни после три месеца судија известилац није предузео наложене радње и није решио предмет Уи 303/18. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји жалбу и сам предузме радње за правноснажно решавање предмета Управног суда Уи 303/18, тако што ће одлучити о захтеву предлагача за извршење пресуде Управног суда II-4 У 8563/16 од 13.09.2018. године, који је поднет 26.11.2018. године.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим

распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Увидом у списе предмета Врховног касационог суда Рж1 у 86/19 утврђено је да је решењем од 19.07.2019. године уважена жалба предлагача АА из ... и преиначено решење Управног суда Р4 у 120/19 од 03.06.2019. године, тако што је усвојен приговор предлагача, утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету Уи 303/18 и наложено судији известиоцу у том предмету да, у року од три месеца од дана достављања овог решења Управном суду, предузме радње ради правноснажног решавања наведеног предмета. Решење Врховног касационог суда Рж1 у 86/19 од 19.07.2019. године достављено је Управном суду 27.08.2019. године.

Из списка предмета Управног суда II-2 Уи 303/18 произлази да судија известилац у том предмету није био у могућности да предмет реши у остављеном року од три месеца од дана достављања решења Врховног касационог суда Рж1 у 86/19 од 19.07.2019. године Управном суду, јер тужени орган – Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање није могао да достави суду списе предмета ни након више тражења, с обзиром на то да се управни списи налазе у предмету Управног суда У 3528/16 и нису враћени туженом органу.

Имајући у виду околности овог случаја, Врховни касациони суд је оценио да је жалба неоснована, јер судија известилац из објективних разлога није могао да донесе одлуку по захтеву предлагача у предмету Управног суда Уи 303/18. Врховни касациони суд указује предлагачу на то да је за решавање предмета Управног суда Уи 303/18 било неопходно тражити убрзање поступка у предмету тог суда У 3528/16, због тога што је одлучивање о захтеву предлагача условљено окончањем тог другог предмета и прибављањем списка туженог органа који се у њему налазе. Поред тога, Врховни касациони суд мора да констатује да у поступку заштите права на суђење у разумном року не може преузети надлежност Управног суда и одлучити о захтеву за извршење пресуде Управног суда II-4 У 8563/16 који је предлагач поднео том суду 13.09.2018. године, како предлагач у жалби тражи. Сагласно одредби члана 18. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, суд који одлучује о жалби, у овом случају Врховни касациони суд, има иста права и обавезе као и председник непосредно нижег суда, али само у односу на поднети приговор о коме није одлучено, а не и у односу на предмет управног спора који није правноснажно решен.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. у вези члана 14. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача због непредузимања радњи наложених решењем овог суда Рж1 у 86/19 од 19.07.2019. године доносећи одлуку као у изреци.

Судија

Катарина Манојловић Андрић,с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић